

Genstande i og for sig ikke ville være saa kostbare, at der kan være Spørgsmaal om at bringe dem ind under en Told som den, der foreslaas for Galanterivarer. Hvis man vedtager Tolden paa Børstenbinderevarer, som det er foreslaaet, saaledes at baade de færniserede, lakerede og polerede komme ind under Tolden paa Galanterivarer, og kunde, der hverken ere polerede, færniserede eller lakerede, komme ind under en lavere Told, vil der være adskillige af disse Artikler, som ville komme ind under en uforholdsmæssig høj Told, og det er det, vi have ment, at det er ønskeligt at undgaa. Derfor er det et Flertal, som har stillet Vædringsforslag om at sondre mellem, om det Træ, der benyttes til Barerne, er poleret eller kun færniseret og lakeret, saaledes at disse sidste Barer skulle gaa ind under en lavere Told. Der er imidlertid den Vanskelighed, at Toldbetaten ikke har ment at kunne gennemføre en saadan Sondring. Et Flertal har derfor stillet dette Vædringsforslag i Forventning om, at den ærede Finansminister vil kunne løse den Gaade at gøre det muligt at opstille en Sondring paa dette Omraade. Er det ikke muligt, ja, saa bliver der kun Spørgsmaal, om man ikke maa gaa til ogsaa at lade lakerede og færniserede Barer gaa ind under den højere Told af Hensyn til den Beskyttelse, som paa dette Omraade bør ydes det indenlandske Børstenbinderarbejde. Det har paa dette Punkt ogsaa en vis Interesse, hvoreledes man vil bestemme Tolden paa Galanterivarer, om man vil sætte den til 50 Ore, eller lade den gaa op til en Krone.

Det næste Vædringsforslag angaar Mineralvande, hvor der er dem, der have ment, at det kunde være ønskeligt at sondre mellem naturlige og kunstige, saaledes at de naturlige Mineralvande ifølge deres Betydning som Helbredelsesmiddel skulde saa vidt muligt være toldfrie, medens man derimod har ment, at der kunde være Grund til at belægge de andre med Told. Toldvæsenet kan imidlertid ikke sondre mellem de to Slags, og man maatte altsaa der finde et andet Kendetegn, nemlig om de ere importerede fra Produktionsstedet, altsaa om der foreligger Bevis, Certifikat for deres direkte Indførelse fra Produktionsstedet, eller ikke. Derfor har et Flertal lagt denne Sondring til Grund og foreslaaet, at saadanne Mineralvande, som fremkomme med Attest for at være indførte fra Frembringelsesstedet, skulle nyde Toldfrihed, medens derimod andre skulle være toldpligtige. Derimod har Mindretallet af de i Betænkningen anførte Grunde ikke fundet Anledning til at opstille

denne Sondring. Jeg vil her gøre opmærksom paa, at naar vi ikke foreslaa Toldfrihed for Apotekerevarer, men beholde den nuværende Told derpaa, turde dette være Grund til heller ikke at lægge saa afgørende Vægt paa Toldfrihed for Mineralvande. — Det næste Vædringsforslag vedrører Vin paa Flasker og særlig mousserende Vine. Her har et Mindretal stillet det Forslag, at mousserende Vine skulle belægges med en Told af en Krone i Modsetning til andre Vine, der altsaa kun skulle belægges med en Told af 50 Ore. Det vil jo ses, at der her slet ikke er rørt ved Vintolden, som i Folge af, at der ikke er Spørgsmaal om at lægge forhøjet Told paa Spiritus; dette har ført til, at vi ogsaa have ladet Spørgsmaalet om Vintolden ligge. De ærede Medlemmer, der have stillet dette Vædringsforslag, have dog ment, at disse mousserende Vine indtage en saadan særlig Stilling, at der ikke kan være noget som helst i Vejen for at forhøje Tolden paa dem, selv om man i øvrigt maatte blive staaende ved den nuværende Toldpaa Vin. Jeg skal henstille, om det høje Ting saaledes maatte finde Anledning til paa et enkelt Punkt at indlade sig paa en Vædring af Vintolden, naar i øvrigt denne bliver ganske uforandret, eller om det ikke maatte være naturliger at tage hele dette Spørgsmaal op i Forbindelse med den øvrige Bestatning af Spiritus. Det næste Forslag, der er stillet af Finansministeren, tiltræder Udvalget, da det kun er en Tilføjning, som jeg antager nærmest retter en Forglemmelse. — Heller ikke finder jeg videre Anledning til at dvæle ved det følgende Vædringsforslag angaaende Tolden paa friske Østers. Flertallet har ment, at der er Anledning til at sætte en højere Told paa saadanne Lüksusnydelser, som her er Spørgsmaal om, saaledes at medens friske Østers i Lovforslaget ere opførte til en Told af 5 Ore, have vi foreslaaet en Told af 15 Ore, og ligeledes har Udvalget med Hensyn til syltede Østers og Muslinger samt Raviar foreslaaet en Told af 30 Ore, i Stedet for den Told, som nu er opført, 15 Ore. Det antager jeg egentlig ikke, der kan være Anledning til at have noget særligt at indvende imod. Naar vi tilføje med Hensyn til de friske Østers, at denne Forhøjelse kun skal træde i Kraft, efter at de nuværende Kontrakter enten ere ændrede eller udløbne, idet Meningen naturligvis er, at den forhøjede Told skulde komme Statskassen og ikke de paa-gældende Forpagtere til Gode, kan jeg i øvrigt ikke tænke mig, at der skulde være særlig Grund til at holde paa den lave Told paa disse Barer.